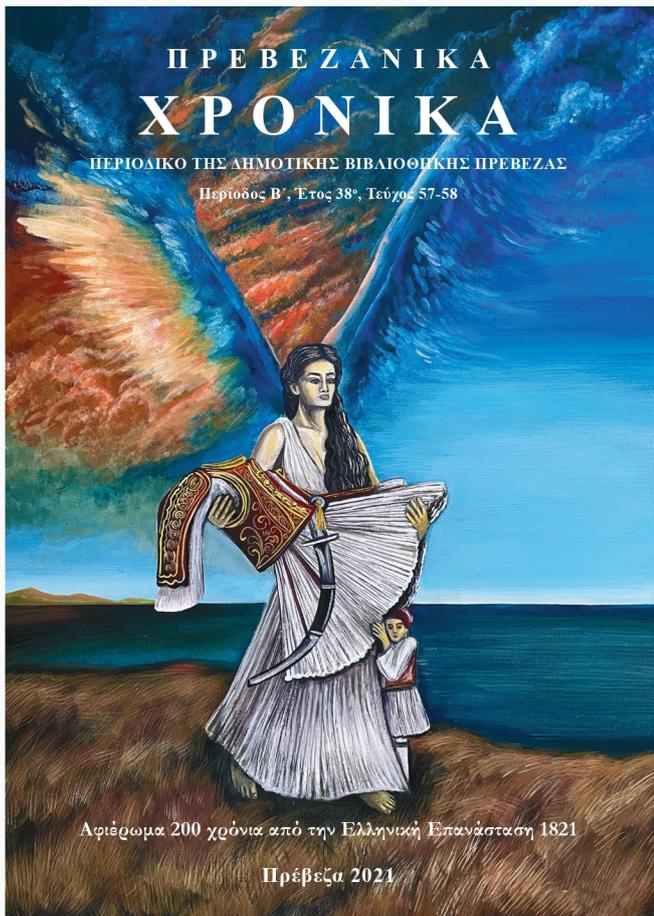

Πρεβεζάνικα Χρονικά

ΠΡΕΒΕΖΑΝΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ, 57-58 (2021)

Της λεφτεριάς η μνήμη και η λήθη

Δέσποινα Καζαντζίδη

doi: [10.12681/prch.36566](https://doi.org/10.12681/prch.36566)

Copyright © 2024, Δέσποινα Καζαντζίδη

Άδεια χρήσης [Creative Commons Αναφορά 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Καζαντζίδη Δ. (2024). Της λεφτεριάς η μνήμη και η λήθη. *Πρεβεζάνικα Χρονικά*, 386–386.
<https://doi.org/10.12681/prch.36566>

Δέσποινα ΚΑΖΑΝΤΖΙΔΗ

Της λεφτεριάς η μνήμη και η λήθη⁶

Λέφτερος.

Τι και αν το λες.

Η ψυχή δεν μπαίνει σε ζυγό.

Δεν υποδουλώνεται. Είναι σε ύπνο, καμιά φορά σε λήθαργο, μα συνήθως λαγοκοιμάται.

Κοιμόταν.

Είναι θαρρείς καιρός τέσσερις αιώνες; –μα και άλλα τόσα να ’ταν, πάλι λέφτερη θα λογιόταν–.

Όταν ξυπνήσει, ζώνεται χωστό το λάζο της λεφτεριάς.

Αν της ψυχής της χρωστάν’ ελευθερία, σαν έρθει η ώρα αντριώνεται και ορθώνεται.

Δε φοβάται, δε σκύβει, δε λογιάζει εμπόδια.

Μόνο υψώνει το λάβαρό της, που δεν είν’ άλλο από την αγανάκτηση.

Έχει όμως ένα σφάλμα.

Θέλει αγώνα η λεφτεριά να την κερδίσεις.

Να κρατάς ψηλά τα ιδανικά και το κεφάλι.

Διπλό για να την βαστήξεις ζωντανή.

Τη μνήμη.

Διότι η λήθη είναι πάντα εκεί.

Υφαίνει τα προικιά της.

Δυο νύφες. Η μνήμη και η λήθη.

Για την ψυχή φορέματα και οι δύο.

Στα γαλάζια και τα λευκά κεντημένα.

Σαν ίδιες. Μα όχι ίσες.

Πρόσφορα για τον λέφτερο τον νου.

Στα πόδια του να διαλέξει.

Μα εκείνος το σύνθημα καρτερεί. Εκείνο που από τον ύπνο θα τον βγάλει.

“Χαίρε, Ω χαίρε...”

⁶ Γ’ Βραβείο Κατηγορίας Ενηλίκων, του ποιητικού διαγωνισμού για τα 200 χρόνια από την έναρξη της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.